

«TKO JE TITO?»...



Uskoro će i 'štafeta', Titin rođendan koji se, interesantno, poklapa upravo s danom kad je jato njemačkih štuka, '25. maja 1944.g. bombardovalo njegovu privremenu prestonicu, bosanski gradić Drvar'!

Titin partizan-prvoborac, Mujo iz Doboja, inače osmatrač u pećini, gledao je tada u zamračeno nebo pa ispunjen nevjericom, umjesto sirene za opštu opasnost, proderao se iz sveg glasa:

«VIDI NEBO, PAS TE J..O!»



Uspomene na druga Titu naprosto naviru a posebno one iz godina pred sam završetak drugog svjetskog rata kad je svojim dragim četnicima kršćanski oprostio sve zločine nad Hrvatima i prekvalificirao ih u partizane; iz tog vremena čuvena je ona njegova legendarna naredba:

Drug je Tito (P-)izda'....naređenje svi(izdajice) pod zemlju za oslobođenje!

Ipak, navest ćemo samo jedan primjer kako je to bilo na početku ustanka kad se nije sasvim precizno znalo tko su naši a tko njihovi, tko crni a tko crveni, tko su fašisti a tko antifašisti, tko ustaše a tko četnici?

Eto, uzmimo za primjer veliki datum iz «naše borbe po šumama i gorama», takozvani Dan Ustanka. I danas postoji velika dilema jeli to bio 27. jul, Dan ustanka srpskog naroda u srpskom Srbu u Hrvatskoj (kojeg i danas slave Pupavac i društvo!) ili je to bio 22. lipnja Dan ustanka hrvatskog naroda u hrvatskoj šumi Brezovica kod Siska, u Hrvatskoj?

Srpski 'PUPAVCI' slave i danas 27. jul, za dišpet državi u kojoj žive, u kojoj primaju plaću i u kojoj jedu 'rvacki leb; i nitko ih pa ni Mesić ne proziva što ne poštuju hrvatski Ustav, lijepo!

Ali, postoji i jedna treća solucija kad je u pitanju tko se protiv koga borio a o tomu se malo zna i ništa ne piše a radi se o slijedećem povijesnom aktu:

Dana 11. kolovoza 1941. sastali su se u srpskom selu Otrić nedaleko Knina talijanski, dakle fašistički okupatori i četnički oficiri Draže Mihailovića kako bi potpisali Sporazum o zajedničkoj borbi protiv.....hrvatskog naroda!!!

Bili su to s četničke-srpske strane:

Četnički major Boško Rašeta, pa Stevo Rađenović kao poslanik beogradske JeReZe-skupštine Jugoslavije, zatim nadaleko poznati Đoko Jovanić čiji sin danas zastupa tužbu protiv tzv. 'ličkog Tuđmana'-Jose Mraovića, te još Miloš Torbica i Dušan Mileusnić, sve probrani, kraljevski četnik do četnika!

Svi su oni kasnije prekvalificirani u pljunute antifašiste druga Tite a neki postadoše i narodnim herojima jer su herojski ubijali narod, Hrvate!



O drugu Titi, što je po današnjim recikliranim komunjarima sasvim u redu, razmatra se ponajviše period vremena u njegovim pozlaćenim poznim godinama, njegove inače dugovječne vladavine, ili, kako neki zlobnici, po Mesiću '**profašisti**' vole reći.....tamnicom naroda i narodnosti, Jugoslavijom BR.2!

Za druga Titu može se reći: «Lako je biti lav kada napraviš pustinju oko sebe», «Korak nazad», (str.111., Nolit, Bgd. 1982.).

Primjerice, Titinih devet godina, od 1944. do 1952.g.:

Tito je već početkom 1944.g. na svoju ruku a uz svesrdnu pomoć svog ideološkog instruktora, crnogorskog Srbina Milovana Đilasa, te Židova Moše Pijade i stručnu suradnju doktora Vase Čubrilovića-Srbina, počeo krivotvoriti, odnosno preinačavati skoro sve ključne odluke Drugog zasjedanja AVNOJ-a, od «29. novembra 1943.g.», i to uglavnom u korist unitarne Velike Srbije.

Primjerice, muslimanski Sandžak je, umjesto obećane autonomije, ponovo podijeljen na dva dijela: srpski i crnogorski, a veći dio pripojen Srbiji.

Dakle, ništa od obećane autonomije iz 1943.g.!

Kosovo i Metohija jednostavno su i grubo (mehanički!) priključeni Srbiji!

Zbog bratstva i jedinstva(?), ukinut je ravnopravni status-od pamtivijeka-hrvatske Boke Kotorske s Crnom Gorom, (u Kolašinu, «14. jula 1944.» godine), u dlaku isto, ukinut je i zasebni status Vojvodine, koja je kao AP-Pokrajina anektirana Srbiji, itd., itd. Posebna su priča Titini pokolji pri kraju i na kraju rata, posebice u Hrvatskoj.

Ovdje treba spomenuti manje poznati albanski/šiptarski ustanak Šabana Poluže, Memeta Gradice i Adema Foce na Kosovu, na koji je Tito uputio čak 30.000 svojih najljućih egzekutora(pukovnika Save Drljevića), koji su potamanili oko 50.000 Albanaca/Šiptara-odmetnika, jer su odbili ići na klaonicu Srijemskog fronta u siječnju 1945.g.

Odmah nakon rata Tito je zaveo brutalnu komunističku diktaturu staljinističkog tipa: ukinuo je stranački pluralizam, **mnoge stranačke političare Narodnog Fronta poslao na dugogodišnju robiju** (npr. Dragoljuba Jovanovića, predsjednika Narodne seljačke stranke!), sekvstrirao i ekspropirao zemlju od velikih zemljoposjednika-kulaka proglašivši ih ratnim profiterima, te tako doveo svoju Jugoslaviju na rub gladi, zbog čega je uveo prisilni i krvavi otkup žita i stoke, gušio je u moru krvi sporadične seljačke bune (**samo u tzv. «Cazinskoj buni» je jedne noći dao pobiti 650 seljaka, koji su se protivili otkupu i kolektivizaciji svoje zemlje!**), itd. itd..

Ništa od toga mi nismo učili u svojim (partizanskim)školama!

Tako se to radilo u Titinoj epohi «Velike laži!»

Primjerice, mi nismo ništa učili o tome da je Tito 11 puta mijenjao svoju zvaničnu biografiju, deset puta davao različite datume svog rođenja, 70 puta mijenjao svoja imena i prezimena, stalno «zaboravljao» imena svojih navodnih sestara i braće(i šesnaest žena, počevši od Maruške Novakove-Čehinje do Jovanke Budisavljević-Ličanke!!), zatajio svoju ulogu grobara španjolske Republike 1937./38., a da bi prikrio svoju pravu biografiju, poslao je u Staljinove ruke, odnosno u smrt, 800 vodećih komunista 1937./38.g., a u tijeku tzv. «NOB-e» dao je smaknuti svoje konkurente iz NKVD-a u Zagrebu 1942., a 1943.g. Ivana Srebrnjaka i Matu Vidakovića u Beogradu, itd....

Prekasno je Staljin «skužio» Tita kao velikog i splotkara, fenomenalnog laskavca i ljigavog potkazivača, odnosno cinkaroša i ubojice svojih partijskih drugova.

Povrh toga, Tito je tijekom rata često likvidirao svoje konkurente, naročito one iz lijevog krila HSS-a, ali i iz drugih savezničkih stranaka iz Narodnog Fronta.

Tako je, primjerice, lukavo «namjestio» ubojstvo previše popularnog i omiljenog Ive Lole Ribara 27. novembra/studenog 1943.g. na partizanskom aerodromu kod Glamoča, dakle, dan-dva prije Drugog zasjedanja AVNOJ-a u Jajcu!

Treba li i spominjati ubijene drugove kao što su bili Žikica Jovanović-Španac pa Marko Orešković, a posebno Andrija Hebrang i mnogi drugi 'bliski' mu drugovi.

Tipične Titine «namještaljke»!! Duga je i preduga lista takvih Titinih ubojstava svojih ratnih «drugova»!

Najveća je laž bila da je Tito rekao **«svoje istorijsko NE!»** bačuški Staljinu.

Naprotiv, Staljin je to učinio Titi, koji je stalno izazivao krvave međunarodne incidente, od samovoljne, divljačke i krvave okupacije Trsta, obaranja savezničkih aviona iznad Slovenije pa sve do sumanutog miješanja u Grčki Građanski rat, želeći ostvariti svoj potajni san: **«Drug je Tito zaslužio, da je njegov Balkan cio, i Evrope jedan dio!»**

(Pero Simić: «Slom Titovog carstva», Bgd., 1999.g., str.89.). Staljin je naprotiv htio neometano vladati u svojoj interesnoj sferi (polovice svijeta), a u tom cilju s Engleskom i SAD tvoriti svojevrsnu novu «Svetu Alijansu», kao novu čuvaricu svjetskog mira!

I nije htio Titu u svom jatu, pogotovu ne za svog života!

Staljin je, naime, konačno 1948.g. dobro «skužio» Titine prljave igre i stoga mu je odlučno rekao NjET, NjET, NjET(nije to Tito Staljinu odbrusio, kako to nedavno u 'Ćirilici' reče veleumni Denis Latin)!

I izbacio druga Titu iz svog novog Kominforma, zvanog Informbiro.

Među brojnim zločinima druga Tite i njegova režima najgore su bile poratne masovne likvidacije civila i zarobljenih vojnika bez ikakvog suđenja, masovne internacije i zlostavljanja u poratnim logorima, te masovna zatvaranja, ubojstva i mučenja partijskih neistomišljenika nakon 1948.godine(stratišta i mučilišta kao što su Goli Otok, otok Sv. Grgur).

U Hrvatskoj je od 1945.-1990. vođeno približno trideset tisuća političkih procesa, u kojima je osuđeno stotinjak tisuća osoba, izvršena je sustavna masovna pljačka privatnog vlasništva, uništene su doslovno sve građanske institucije, suspendirana su temeljna ljudska prava i slobode, te građanske vrijednosti, itd., itd.

Ostale poratne likvidacije:

Ubijeno je preko 100.000 Nijemaca-«folksdojčera» i izgon njih još preko 400.000 iz Jugoslavije, najviše u cilju etničkog čišćenja i pljačke i otimačine njihovih bogatih imanja/salaša i dragocjene imovine..... Neka to naši sinovi i unuci jednom zauvijek nauče i dobro zapamte: **«Knjiga je oružje, uzmi je u ruke!»**

Dakle, nema mjesta novim Udbo-komunističkim lažima i novim «lakirovkama» njihovog najvećeg **«Son-off-a bitch-a», Je-Bo-Te-a; započnimo lustraciju skidanjem njegova imena s najljepšeg Trga u Zagrebu, poštujujmo Rezoluciju 1481 jer ovo što je navedeno gola je istina poput....Golog Otoka!**

I nema tu mjesta usporedbama tog malog boljševika-Staljinovog razbojnika s našim pokojnim prvim predsjednikom dr. Franjom Tuđmanom, ma što Mesić drobio!

To je zločin protiv istine!

No pasaran!

Priredio: Kamićak, uoči rođendana JBT-a

Semper Paratus Croatiae: (A.R.J.-Brtonigla, D.K.-Samobor)